

Georg Büchner: Woyzeck | vertaling Janine Brogt

(Bosrand bij het water. Marie en Woyzeck.)

Marie: Dus die kant uit is de stad. Het is donker.

Woyzeck: Je blijft nog. Kom, ga zitten!

Marie: Maar ik moet weg.

Woyzeck: Je zult je voeten niet kapot lopen.

Marie: e doet zo raar!

Woyzeck: Weet je ook hoe lang het nu is Marie?

Marie: Met Pinksteren twee jaar.

Woyzeck: Weet je ook hoe lang het nog zal zijn?

Marie: Ik moet weg, eten klaarmaken.

Woyzeck: Heb je het koud, Marie? En toch ben je warm. Je hebt zulke hete lippen. Heet, hete hoerenadem! En toch zou ik er de hemel voor geven om ze nog eens te kussen. - Heb je 't koud? Wie koud is heeft het niet meer koud. Jij zult het niet koud hebben van de ochtenddauw.

Marie: Wat zeg je?

Woyzeck: Niks.

(zwijgen)

Marie: De maan komt zo rood op!

Woyzeck: Als een ijzer vol bloed.

Marie: Wat wil je toch? Franz, je bent zo bleek.
(Hij haalt uit met het mes.) Franz, hou op! In 's hemelsnaam, help, help!

Woyzeck: *(steekt erop los)* Daar en daar! Kun je niet sterven? Zo! Zo! Ha, ze krampt nog; nog niet? Nog niet? Nog steeds! *(steekt weer toe)*. Ben je dood? Dood! Dood!
(Hij laat het mes vallen en loopt weg.)